

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v první věci žalobce: **Ing. I. G.**, zastoupeného JUDr. Ivanou Šlehoferovou, advokátkou, se sídlem v Kralupech nad Vltavou, J. Seiferta 248, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 81/11, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 011616/2009/KUSK ze dne 4. 3. 2009,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. 2271/08/od/v ze dne 22. 12. 2008. Naposled uvedeným rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu v registru řidičů o počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení a provedený záznam 12 bodů ke dni 22. 4. 2008 byl potvrzen.

Žalobce spatřoval nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nepřisvědčil námitkám žalobce, že šest bodů v registru řidičů bylo žalobci uděleno neoprávněně. Jednalo se konkrétně o body zaznamenané v souvislosti s přestupky ze dne 9. 1. 2008, 3. 4. 2008 a 22. 4. 2008 podle § 22 odst. 1 písm. 1) zákona č. 200/1990 Sb., o

přestupcích, ve znění účinném do 31. 12. 2008, spočívajícími v tom, že žalobce nebyl při řízení motorového vozidla připoután bezpečnostními pásy. Žalobce namítl, že ani v jednom z těchto tří uvedených případů ke spáchání přestupku nedošlo, neboť nepoužíval bezpečnostního pásu v souladu s lékařským potvrzením, což je třeba považovat za okolnost vylučující protiprávnost jeho jednání. Toto lékařské potvrzení měl žalobce podle svých tvrzení vždy řádně u sebe. Skutečnost, že přestupky byly projednány v blokovém řízení podle § 84 zákona o přestupcích, na věci nic nemění, neboť v zákoně není uvedeno, že zaplacením pokuty řidič bez dalšího souhlasí se zjištěnými přestupky. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce zaplacením pokuty v blokovém řízení souhlasil s tím, že přestupek byl spolehlivě zjištěn. Jestliže žalobce ze zdravotních důvodů nemohl používat bezpečnostního pásu, měl tuto skutečnost prokázat příslušným potvrzením, jehož vzor je uveden v příloze č. 4 vyhlášky č. 277/2004 Sb. Doklad vystavený moldavským lékařem v tomto ohledu není dostačující, neboť mezi Českou republikou a Moldavskem není uzavřena smlouva o vzájemném uznávání takových dokladů. Nakonec žalovaný uvedl, že bylo na žalobci, aby tuto námitku uplatnil, a nelze vyčítat policistovi, že takové potvrzení nevyžadoval, neboť k tomu neměl žádný důvod. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze (dále jen „soud“) nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního).

Oba účastníci řízení souhlasili s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Stěžejní námitka žalobce spočívá v tom, že záznamy celkem šesti bodů byly v registru řidičů provedeny neoprávněně, neboť v případě údajných přestupků ze dne 9. 1. 2008, 3. 4. 2008 a 22. 4. 2008 se o přestupky nejednalo, jelikož nebyl naplněn požadavek protiprávnosti jednání žalobce.

Soud na tomto místě zdůrazňuje nutnost striktně rozlišovat mezi správním řízením o jednotlivém přestupku a řízením o provedení záznamu v registru řidičů, neboť tato řízení mají podstatně rozdílný předmět, a od toho se odvíjející rozdílný okruh otázek, jimiž se správní orgán v každém z těchto řízení zabývá.

Podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2008, „[ř]idiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, zaznamenaná příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení [...]. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno [...] oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení.“

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu „[p]říslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského

průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.“

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“

Z citovaných ustanovení vyplývá, že správní orgán provádějící podle § 123b zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů nemůže hodnotit skutkové okolnosti přestupku, např. to, zda k předmětnému jednání nedošlo za okolností vylučujících protiprávnost, či zda byly splněny všechny zákonné znaky přestupku, nýbrž toliko zaznamená počet bodů v souladu s právní kvalifikací obsaženou v pravomocném rozhodnutí o přestupku (v posuzovaném případě se jedná o rozhodnutí vydané v blokovém řízení). V tomto ohledu nemůže správní orgán provádějící záznam do rozhodnutí, jež je podkladem k provedení tohoto záznamu, zasahovat, naopak je jím jako pravomocným rozhodnutím vázán. Nejvyšší správní soud k úloze správního orgánu provádějícího záznam v registru řidičů v rozsudku č. j. 9 As 96/2008 - 44 ze dne 6. 8. 2009 judikoval: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ (Všechna rozhodnutí uvedeného soudu jsou dostupná v síti Internet na adrese www.nssoud.cz.)

Správní orgán by se tedy v řízení o námitkách proti provedenému záznamu musel zabývat např. tvrzením účastníka, že mu v blokovém řízení žádná pokuta uložena nebyla, neboť uložení pokuty je nezbytným předpokladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 19/2011 - 87 ze dne 30. 5. 2011), avšak nelze v tomto řízení zkoumat námitky, jež mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku.

Žalobce nijak nezpochybňuje, že předmětné přestupky byly ve dnech 9. 1. 2008, 3. 4. 2008 a 22. 4. 2008 projednány v přestupkovém řízení a že souhlasil se zaplacením pokuty, naopak to v žalobě výslovně konstatuje. Žalobce však namítá, že z těchto skutečností nelze dovodit jeho souhlas se zjištěnými přestupky.

Tento právní názor však není správný. Zákon o přestupcích stanoví pro projednání přestupku v blokovém řízení několik podmínek, jež musejí být splněny kumulativně. Podle § 84 odst. 1 tohoto zákona „[p]řestupek lze projednat uložení pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit“. Podpisem pokutového bloku tedy obviněný souhlasí s tím, že přestupek

spáchal, jakož i s výší zaplacené pokuty, neboť pokutu za přestupek lze uložit pouze v případě spolehlivého zjištění skutkového stavu. Spolehlivé zjištění přestupku je podle citovaného ustanovení podmínkou projednání přestupku v blokovém řízení, a jestliže se zaplacením pokuty obviněný souhlasí, potvrzuje tím jeho řádné zjištění. Z této právní konstrukce pak nevyhnutelně vyplývá závěr, že proti přestupku projednanému v blokovém řízení se nelze odvolat (§ 84 odst. 2 téhož zákona). Pokuta je trestem za spáchání přestupku, a jestliže žalobce pokutu dobrovolně zaplatil, jeví se jeho nynější námitka, že s kvalifikací svého jednání jako přestupku nesouhlasil, ryze účelově. Pro úplnost soud podotýká, že shora učiněný závěr o povaze blokového řízení a významu uděleného souhlasu s ním je v rozhodovací praxi správních soudů bez výhrad přijímán, srov. též např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010 - 65 ze dne 12. 3. 2013, v němž tento soud v souvislosti s institutem obnovy řízení o přestupku projednaném v blokovém řízení konstatoval, že *„je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci v rámci běžného řízení o přestupku“*.

Žalobcova námitka, že v případě předmětných přestupků nebyl naplněn znak protiprávnosti, neboť žalobce nemohl používat bezpečnostního pásu ze zdravotních důvodů, je přitom námitkou, již mohl žalobce uplatnit v řízení o těchto přestupcích, a nelze ji tudíž uplatnit v řízení o námitkách proti provedenému záznamu. Jestliže žalobce s kvalifikací svého jednání jako přestupku nesouhlasil, nic mu nebránilo souhlas k projednání v blokovém řízení neudělit a všechny své námitky uplatnit v následném správním řízení o přestupku. Žalobce však tento postup nezvolil a správní orgány tudíž postupovaly správně, když tuto námitku proti záznamu provedenému v registru řidičů považovaly za nedůvodnou. V podstatě shodným způsobem jako nyní soud se s touto námitkou žalobce vypořádal již správní orgán I. stupně ve svém později zrušeném rozhodnutí č. j. 2271/08/od/v ze dne 21. 7. 2008 a ve svém rozhodnutí ze dne 22. 12. 2008 tuto argumentaci zopakoval.

Soud dospěl vzhledem k uvedenému k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního *a contrario*. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková